

WILT U OOK NIET WEGGAAN? HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de bijbel leert ons dat na verloop van een zekere tijd in het volgen van Jezus Zijn woorden scherper worden. Zó scherp dat sommige kinderen Gods Hem niet meer van nabij volgen en soms zelfs verlaten. De vraag die Jezus vandaag in ons midden stelt, luidt: *“Wilt u ook niet weggaan?”*

Laten we Joh. 6:60-68 lezen: *“Velen dan van Zijn discipelen, dit horende, zeiden: Deze rede is hard; wie kan dezelve horen? Jezus nu, wetende bij Zichzelf, dat Zijn discipelen daarover murmureerden, zeide tot hen: Ergert ulieden dit? Wat zou het dan zijn, zo gij den Zoon des mensen zaagt opvaren, daar Hij te voren was? De Geest is het, Die levend maakt; het vlees is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven. Maar er zijn sommigen van ulieden, die niet geloven. Want Jezus wist van den beginne, wie zij waren, die niet geloofden, en wie hij was, die Hem verraden zou. En Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij dat het hem gegeven zij van Mijn Vader. Van toen af gingen velen Zijner discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem. Jezus dan zeide tot de twaalven: Wilt gijlieden ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.”*

Jezus had kort daarvoor een rede gehouden, waarvan de woorden voor sommigen van Zijn discipelen hard en zelfs onaangenaam waren. En zij mopperden daarover. De reactie van Jezus echter was, dat het vlees geen enkel nut heeft, maar dat het slechts Gods Geest is, Die levend maakt. En Hij zei, dat de woorden die Hij uitsprak Geest en Leven zijn. Scherpe woorden wellicht, maar toch woorden die wérkelijk levend maken. *“Worden jullie geërgerd?”* vroeg Jezus en gaf meteen de oorzaak aan, namelijk ongelof: *“Maar er zijn sommigen van ulieden, die niet geloven!”* Ja, benadrukte Jezus: *“Hoe zou jullie reactie dan zijn, als jullie de Zoon des Mensen zagen opvaren naar de plaats, waar Hij voorheen was (d.w.z. in de hemel)?”* De uitspraken van Jezus waren voor sommigen van de discipelen zó pijnlijk, dat zij weggingen en niet meer met (dichtbij) Jezus wandelden. Toen verzuchtte Hij tegen de twaalf apostelen: *“Willen jullie ook niet weggaan?”* Gelukkig kwam Petrus met een positief antwoord: *“Heer, tot Wie zullen wij heengaan? U hebt woorden van eeuwig leven.”*

Blijkbaar is het erg belangrijk om nader te onderzoeken, welke Jezus' woorden waren, die voor sommigen zó hard waren dat zij Hem verlieten, maar voor Petrus en de andere apostelen tóch woorden van eeuwig leven waren. Het gaat met name om het gedeelte in Joh. 6:41-58 – *“De Joden dan murmureerden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het Brood, Dat uit den hemel nedergedaald is. En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de Zoon van Jozef, Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Deze dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald? Jezus antwoordde dan, en zeide tot hen: Murmureert niet onder elkander. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Er is geschreven in de profeten: En zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan, die het van den Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij. Niet dat iemand den Vader gezien heeft, dan Die van God is; Deze heeft den Vader gezien. Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven. Ik ben het Brood des levens. Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven. Dit is het Brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterfe. Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld. De Joden dan streden onder elkander, zeggende: Hoe kan ons deze Zijn vlees te eten geven? Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem. Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft, en Ik leve door den Vader;*

alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij. Dit is het Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; niet gelijk uw vaders het Manna gegeten hebben, en zijn gestorven. Die dit Brood eet, zal in der eeuwigheid leven."

Als we dit schriftgedeelte aandachtig lezen, ontdekken we dat het bij de afwijzende reacties van Jezus' volgelingen met name om de volgende uitspraken van Jezus ging:

- dat Hij het Brood des Levens is, speciaal door God uit de hemel naar de aarde gezonden;
- dat wie dit Brood eet, tot in eeuwigheid zal leven;
- dat dit Brood Zijn vlees is, dat Hij zou geven voor het leven der wereld;
- dat Zijn vlees gegeten en Zijn Bloed gedronken moet worden om het eeuwige leven te ontvangen en deel te hebben aan de Opstanding.

Deze uitspraken van Jezus zijn fenomenaal. Ja, zij waren ongehoord en stonden haaks op de gangbare Joodse theologiën. Velen van de volgelingen van Jezus dachten dat Hij de verwachte Messias was, dat wil zeggen de grote Koning, Die hen van de Romeinse overheersers zou verlossen. De gedachte dat de Messias voor hun zonden zou sterven, was te hoog, laat staan dat Hij Zijn vlees te eten zou aanbieden en Zijn Bloed te drinken zou geven. De gedachte alleen al! Het bracht velen van hen tot ergernis en ongelooft. Maar inmiddels weten wij uit genade meer. Jezus is immers voor onze zonden aan het kruis van Golgotha gestorven. Hij gaf voor ons als het goddelijke Offerlam Zijn eigen Bloed.

Maar wat bedoelde Jezus dan met Zijn uitspraak om Zijn vlees te eten en Zijn Bloed te drinken?

Het eten van Jezus' Lichaam en het drinken van Zijn Bloed betekent allereerst, dat wij Hem aan het kruis aanschouwen en ons met Zijn dood vereenzelvigen. Rom. 6:1-8 – *"Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven;"*

Samen met Christus sterven wil zeggen, dat wij beseffen dat wij zelf daar aan het kruis hadden moeten hangen. Wij hadden gezondigd en waren schuldig. Niet Jezus! Hij hing daar uit liefde voor ons om ons te verlossen, maar was volstrekt onschuldig. Als wij dit heel diep innerlijk ervaren, dan verlangen wij om nooit meer te zondigen, omdat wij Hem, Die ons zo liefhad nooit geen verdriet of pijn meer willen doen. Wij gaan zelfs de gedachte aan zonde haten. Nooit meer willen we terugkeren naar het zondige leven van onze oude mens, die boze, onreine natuur, die we eerst hadden voordat we Jezus leerden kennen. Dood voor de zonde wil zeggen, geen verlangen meer naar de zonde. De zonde boeit niet meer en heeft geen macht meer over ons.

Maar zolang wij niet déze diepe ervaring bij het kruis van Jezus hebben meegemaakt, zal de zonde z'n verderfelijke invloed in ons blijven uitoefenen. Dan is Jezus' rede toch té hard!

Maar bij het eten van Jezus' Lichaam en het drinken van Zijn Bloed denken we natuurlijk ook aan de instelling van het Heilig Avondmaal. 1 Cor. 11:23-29 – *"Want ik heb van den Heere ontvangen, hetgeen ik ook u overgegeven heb, dat de Heere Jezus in den nacht, in welken Hij verraden werd, het brood nam; En als Hij gedankt had, brak Hij het, en zeide: Neemt, eet,*

dat is Mijn lichaam, dat voor u gebroken wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis. Desgelijks nam Hij ook den drinkbeker, na het eten des avondmaals, en zeide: Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Doet dat, zo dikwijls als gij dien zult drinken, tot Mijn gedachtenis. Want zo dikwijls als gij dit brood zult eten, en dezen drinkbeker zult drinken, zo verkondigt den dood des Heeren, totdat Hij komt. Zo dan, wie onwaardiglijk dit brood eet, of den drinkbeker des Heeren drinkt, die zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. Maar de mens beproeve zichzelf, en ete alzo van het brood en drinke van den drinkbeker. Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.”

Als we deelnemen aan het Heilig Avondmaal en het brood eten, dan spreekt Jezus over het eten van Zijn Lichaam, dat voor ons werd gebroken aan het kruis. Jezus zegt: *“Eet tot Mijn gedachtenis”*, met andere woorden: *“Denk terug aan Mijn kruisdood uit liefde voor jullie.”*

Maar voor degenen die Jezus niet met hun gehele hart hebben aangenomen, is dat niet altijd zo prettig!

Als we de wijn drinken, spreekt Jezus over het drinken van Zijn Bloed, het Bloed van het Nieuwe Testament (= Verbond). Met het storten van Zijn eigen Bloed heeft Jezus een Nieuw Verbond bekrachtigd, waaraan wij allen door het geloof deel mogen hebben. Jezus wil dat wij instappen in dat Nieuwe Verbond. Joh 3:16 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”* En dan vermaant Jezus ons om zo dikwijls als we dit brood zullen eten en de drinkbeker zullen drinken, wij Zijn kruisdood voor het verloren mensdom moeten verkondigen. Opdat nog velen worden gered. Tótdat Hij terugkomt.

Maar ook het verkondigen van het Evangelie kan soms moeilijk zijn!

Dit eten en drinken betekent voorts ook het onderscheiden van, dat wil zeggen het deel hebben aan Zijn Lichaam. En zoals u weet is de Gemeente het Lichaam van Christus (Rom. 12:5; 1 Cor. 12:27; Efez. 5:23; Col. 1:24). Jezus vraagt van ons om deel te hebben aan de Gemeente en haar lief te hebben. Maar op een waardige wijze en niet een onwaardige! Dat wil zeggen, dat onze zonden zijn beleden en weggewassen door Jezus' Bloed en dat we in reine en oprechte gemeenschap met elkander leven.

Als we Jezus en Zijn Lichaam liefhebben, ontvangen we dus gratis een hele familie van broeders en zusters, die niet altijd even leven en vriendelijk zijn. Ook dit kan soms hard zijn!

Tenslotte betekent het eten van Jezus' Lichaam en het drinken van Zijn Bloed ook onze overgave aan Jezus en het navolgen van Hem, waardoor wij Hem van dichtbij leren kennen. Jezus had één intens verlangen, namelijk om de wil van God te doen. En wat was Gods wil? Zielen behoeden voor het eeuwige verderf. Joh. 6:38-40 – *“Want Ik ben uit den hemel neder gedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar den wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft. En dit is de wil des Vaders, Die Mij gezonden heeft, dat al wat Hij Mij gegeven heeft, Ik daaruit niet verlieze, maar hetzelfde opwekke ten uitersten dage. En dit is de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoon aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.”*

Maar Jezus kon de wil van God de Vader slechts volbrengen, doordat Hij Zich in volkomen gehoorzaamheid aan de Vader had overgegeven. Hebr. 5:8-9 – *“Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden. En geheiligd zijnde, is Hij allen, die Hem gehoorzaam zijn, een oorzaak der eeuwige zaligheid geworden;”*

Broeders en zusters, Jezus volgen en gehoorzamen kan óók hard en moeilijk zijn. Maar als ook wij bereid zijn om ons aan Jezus over te geven en Hem te gehoorzamen, dan zullen wij Hem leren kennen en dan zal God dat Nieuwe Verbond in ons hart etsen.

Hebr. 8:10-11 – *“Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn. En zij zullen niet leren, een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder, zeggende: Ken den Heere; want zij zullen Mij allen kennen van den kleine onder hen tot den grote onder hen.”*

Vindt u het pijnlijk om samen met Jezus aan uzelf af te sterven? Om de zonden voor 100% vaarwel te zeggen? Om uw eigen wil 100% prijs te geven, Jezus in alles te gehoorzamen en na te volgen? Vindt u Gods Woord soms best wel scherp?

Bedenk dat God bezig is om u, een ruwe edelsteen, te reinigen en te maken tot een prachtig sieraad in Zijn ogen. Mal. 3:2-3 – *“Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers. En Hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.”*

Denk dan ook aan Petrus. Hij had het goed gezien: *“Heer, wij willen niet weggaan! Tot wie zouden we moeten gaan? Alleen U hebt woorden van eeuwig leven.”* Alleen door Jezus met hart en ziel na te volgen, kunnen wij het eeuwige leven beërven. Laten we net als Petrus voortdurend eten van Jezus' gekruisigde Lichaam en drinken van Zijn gestorte Bloed en in intieme gemeenschap met Hem leven. Dan zullen we Hem steeds meer leren kennen totdat eens op een dag Hij terug zal komen om ons, Zijn Bruid, de Gemeente, op te halen.

Geliefde broeders en zusters, moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen.